

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Concordata Nationis Germanicae Cvm S. Sede Apostolica Inita

[S.l.], [ca. 1580]

Constitutio Clementis Papæ VII. Clemens Episcopus servus servorum Dei
ad futuram rei memoriam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61582](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61582)

læta, ac per Nos confirmata fuerunt, in quantum illa concordiaæ præsentis non obvient, istâ vice nihil volumus esse immutatum: & per hoc, quod in concordatis huiusmodi, siue quibusvis aliis eorum occasione conficiendis literis, propter compendiosorem descriptionem, Alania specialiter appellatur, Natio ipsa ceteri non debet à Germanica Natione distincta seu quomolibet separata.

*Fides dan-
da tran-
sumpta.*

§. 8. Et prætereà quia difficile foret præsentibus literas ad singula, in quibus de eis forsitan fides facienda fuerit, loca deferri, eadem Apostolica auctoritate decernimus quod ipsorum transumpto Metropolitanorum dictæ Nationis sigillo munito, tanquam præsentibus si exhiberentur literis plena fides adhibeatur, & perinde stetur, ac si dictæ præsentibus literæ forent exhibitæ, vel ostensæ: & insuper quoque irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

*Clausula
irritans.*

§. 9. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ approbationis, ratificationis, laudationis, acceptationis, commutationis, reservationis, constitutionis, & voluntatis, infringere, velei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ, millesimo, quadringentesimo, quadragesimo septimo, Kalend. Aprilis, Pontificatus Nostri anno secundo.

ANNULLATIO QUARVM CVNOVE dispositionum de beneficiis ecclesiasticis Sedi Apostolica reservatis obtentorum, contra formam Concordatorum inter Sedem Apostolicam & Nationem Germanicam à Principibus & Prælatibus quibuscunque.

Constitutio Clementis Papæ VII.

CLEMENS Episcopus servus servorum Dei ad futuram rei memoriam.

AD MONET Nos incumbentis Nobis pastoralis officij cura, ut non solum Nobis, sed etiam cunctorum Christi fidelium, & præsertim ecclesiasticarum personarum profectibus diligenter intenti, illorum occurramus dispendiis, & quæ in cuiusque ipsorum præjudicium sive noxam quavis etiam auctoritate prodiisse comperimus, salubriter reformemus.

§. 1. Sanè dudum ad Nostram pervenit notitiam, qualiter nonnulli Archiepiscopi, & Episcopi, ac Ecclesiarum Prælati, nonnulli etiam Principes, & Domini temporales inclitæ Nationis Germanicæ, post miserabilem urbis direptionem, collationes, & dispositiones beneficiorum ecclesiasticorum Nobis, & Sedi Apostolicæ etiam virtute CONCORDATORVM inter Sedem, & Nationem præfatas reservatorum temerè usurpare præsumpserunt, ac collationes, & dispositiones Nostras, & dictæ Sedis de illis factas admittere contempserunt, nedum in Nostrum, & ipsius Sedis vilipendium, sed etiam in jurium Nostrorum, & ejusdem Sedis, ac illorum, quibus de

Exordium

*Prælati & Principes
usurpabant
dispositio-
nes benefi-
ciorum
contra for-
mam Con-
cordato-
rum.*

ipsis

ipsis beneficiis providimus, aut in quorum favorem aliàs disposuimus, seu provideri, & disponi mandavimus graue præjudicium. Et quamvis contra præsumptores, & contemptores huiusmodi in Bulla, quæ quotannis in die Cœnæ Domini de more lecta fuit, declaraverimus, & protestati fuerimus, quòd in præmissis, & aliis quibuscunque Juribus dictæ Sedi, & Sanctæ Rom. Ecclesiæ undecunque & quomodocunque quæsitis, seu quærendis per quoscunque actus contrarios, aut quomodolibet præjudicantes, tacitos vel expressos à Nobis, vel ab eadem Sede quomodolibet factos, vel faciendos, aut quemcunque temporis fluxum, vel patientiam, vel tolerantiam Nostram Nobis aut eidem Sedi nullatenus præjudicari debere,

Hic ideo Pontifex solatio- nes benefi- ciorum fructus contrafor- mam dicto- rum Con- cordato- rum irri- rat, hos provisos mala fidei possessores & ad re- situtio- nem fru- ctum te- neri decer- nit.

aut quomodolibet posse, tamen sic- ut, non sine animi Nostri mærore, intelleximus, nonnulli ex Archiepiscopis, Episcopis, Prælati, Principibus & Dominis prædictis, adhuc à præmissis desistere non curarunt, nec de præsentibus curant, quinimò, quòd deterius est, ne provisiones Apostolicæ admittantur, per sua mandata etiam pœnalia prohibere non verentur, in animarum suarum grave periculum, & aliorum Prælatorum ac Principum Catholicorum dictæ Nationis perniciosum exemplum, & scandalum plurimorum.

§ 2. Nos igitur, qui à dictis CONCORDATIS, quæ olim Romanæ Ecclesiæ, & dictæ Nationis hominibus pro ipsius Ecclesiæ unione, ac pace, & tranquillitate inter Ecclesiam, & Nationem prædictas perpetuò soli-

dandis, & conservandis laudata, conclusa & accepta fuerunt, nullatenus recedere intendimus, ne dicti præsumptores, & contemptores; aut per eos in dictis beneficiis intrusi ex huiusmodi temeraria præsumptione gloriari valeant, nevé ipsi intrusi ex ulterius eorum titulis aliquem fructum reportent, nec illis, quibus de beneficiis prædictis per Nos aut dictam Sedem seu ejus autoritate provisum fuit, & in futurum providebitur, per alicujus temporis fluxum, seu aliquam patientiam, vel tolerantiam præjudicium fiat, aut factum censeatur, ex pastoralis officij debito providere volentes, ac CONCORDATIS prædictis firmiter inhaerentes, Motu proprio, & ex Nostra matura deliberatione, ac certa scientia, autoritate Apostolica, de Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium declaramus præsentas collationes, & alias dispositiones de quibuscunque beneficiis ecclesiasticis cum cura & sine cura, Nobis & dictæ Sedi, ut præfertur retentis, per Archiepiscopos, Episcopos, Prælatos, ac sæculares principes & Dominos quoscunque dictæ Nationis seu ad eorum præsentationem, vel nominationem, etiam per Ordinarios ipsorum beneficiorum collatores à tempore dictæ direptionis citra contra tenorem, & formam dictorum Concordatorum quomodolibet factas, & in posterum faciendas, personis quibus aut in quarum favorem factæ sunt, aut in posterum fient, nisi sint per Nos, aut Nostra, vel dictæ Sedis autoritate approbatæ, nullum titulum, vel colorem ipsa

be

beneficia possidendi tribuisse, aut in futurum tribuere, sed, & illos pro maiore fidei possessoribus, & merè intrusis ab omnibus haberi, & censeris, ac fructus per eos ex beneficiis huiusmodi perceptos, & percipiendos, nullo unquam tempore suos facere, sed ad illorum restitutionem in utroque foro efficaciter obligatos esse, & ad illorum restitutionem, ad eorum, quorum interest, seu etiam fisci nostri instantiam, omnibus viis Juris, & remediis compelli posse, & debere, & eos nullo unquam tempore beneficio Regularum de annali, & triennali pacifico possessore gaudere potuisse aut posse.

Provisis autem à Sede Apostolica, iuxta tenorem Concordatorum iura quacunque reservata in eisdem agentibus contra intrusos.

§. 3. Illis verò, quibus eadem beneficia per Nos, aut auctoritate Nostrâ, vel dictæ Sedis, tenore & forma Concordatorum huiusmodi servatis, collata seu commendata sunt, aut in futurum conferentur, vel commendabuntur, nec non Ecclesiis, & locis ecclesiasticis ac collegiis, quibus perpetuò, vel ad tempus eadem auctoritate unita sunt, aut in posterum unientur, ac omnibus illis, qui in executione litterarum Apostolicarum eis concessarum per constitutiones, seu mandata Archiepiscoporum, Episcoporum, Prælatorum, Principum, vel Dominorum prædictorum, hætenus quomodolibet impediti fuerunt, aut in posterum impediuntur, dictas Regulas, & quemcunque temporis fluxum seu patientiam, vel tolerantiam minimè obstare debere, quò minus contra dictos intrusos, & intrudendos quoecunque tempore judicialiter experiri valeant.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes sic per quoscunque;

Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & Palatii Apostolici causarum Auditores sententiarum, interpretari, & judicari debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter sententiandi, interpretandi, & judicandi facultate, & potestate, ac irritum, & inane, si secus super iis ab eis, vel quibusvis aliis quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentatum forsitan est hætenus, aut in posterum contigerit attentari.

Clausula derogatoria.

§. 5. Non obstantibus regulis, & aliis præmissis, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Ut autem præmissa ad omnium notitiam, deducantur, volumus, & mandamus præsentibus in Cancellaria Apostolica more solito publicari, & in quinterno ejusdem Cancellariæ describi.

Fides danda transumptis.

§. 6. Præterea quia difficilè foret præsentibus literas ad singula loca, in quibus de eis forsitan fides faciendæ foret, deferre, eadem Apostolica auctoritate decernimus, quod ipsarum transumptis, manu alicujus Notarii publici inde rogati subscriptis, & sigillo alicujus personæ ecclesiasticæ in dignitate constitutæ munitis, ea prorsus in iudicio, & extra, & aliàs ubilibet fides indubitata adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio penalit.

§. 7. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ declarationis, decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit,

b

is,

rit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejusle noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo, quingentesimo, trigesimo quarto: Cal. Julii, Pontificatus Nostri Anno undecimo.

Blofius.

Letta & publicat a suis in Canc. Apost. die 13. Julii M. D. XXXIII.

Et ego Laërtius vidi regist. in quintex. eisdem Cancel. fol. 330.

Declaratio Constitutionis

**GREGORII XIII. SVPER
CONCORDATIS GERMANIÆ.**

QVOD ORDINARIJ COLLA-
tores prætextu literarum Nicolai Papæ V. pro CONCORDIA Germania, conferre non possunt beneficia ecclesiastica post tres menses, ex quo vacarunt, si de illis intra hoc tempus à Sede Apostolica provisum est.

GREGORIVS Episcopus servus servorum Dei ad futuram rei memoriam.

Nicol. V. statuit Ordinarios posse disponere de beneficiis vacantibus in mensib. Sedis Apost. reservatis à te provisum, præmbris & Novembris, in quibus vacant ut supra in eius const.

QUÆ in Ecclesiam Dei incommoda inferunt Nostra Nos expedit animadversione removere.

§. 1. Cùm itaque per literas fel. record. Nicolai Papæ V. Nationi Germaniæ pro illius unione, & concordia cum Sede Apostolica inter alia concedatur, ut quoties aliquo vacans fuerit à te beneficio Ecclesiastico, in mensibus Januarii, Martii, Maii, Julii, Septembris & Novembris, in quibus vacantium Germaniæ beneficiorum Eccle-

siasticorum dispositio dictæ Sedi specialiter reservata est, non apparuerit intra tres menses à die notæ vacationis, in loco beneficii, quod alicui de illo Apostolica auctoritate provisum fuerit, ex tunc, & non antea Ordinarius, vel alius, ad quem illius dispositio pertinet, de illo disponere possit, & sæpenumero contingat, ut antequam inquisitio, quam plerumque etiam in concursu plurium, sive in partibus, sive apud dictam Sedem fieri oportet in vitam, mores, & doctrinam eorum, quibus de dictis beneficiis per Sedem eandem providendum est, compleri possit, aut antequam de ipsis provisionibus, seu de mandatis, quæ ad inquisitiones, & provisiones hujusmodi faciendas ab eadem Sede impetrantur, vel Motu proprio procedunt literæ Apostolicæ conficiantur, vel etiam antequam mandata ipsa à iudicibus, ad quos directæ sunt, recipiantur, vel recepta expediantur, interdum quoque literis Apostolicis expeditis, & gratia purificata, seu mandatis prædictis receptis, & inquisitione completâ, antequam omnimoda executio perficiatur, propter diversa impedimenta, quæ frequenter succedunt, tempus trium mensium, ex quo vacatio beneficii in loco ipsius nota est, expiret, ac proinde Ordinarii locorum, aut alii, ad quos talium beneficiorum dispositio, cessantibus Apostolicis reservationibus, pertinet, lapsa tempore prædicto, licet priusquam illud laberetur, provisionis sive alterius dispositionis de illis à dicta Sede jam gratia facta fuerit (quod ipsum ad tribuendum, & quæ-